

Nr 960

Av herr **Gustafsson, Nils-Eric, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 118, angående uppförande av förvaltningsbyggnad i kvarteret Garnisonen i Stockholm.

(Lika lydande med motion nr 1218 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 118 föreslås att en förvaltningsbyggnad skall uppföras i kv. Garnisonen i Stockholm. Byggnaden planeras bli 300 m lång och ca 24 m hög samt med en totalyta av ca 140 000 m². Den skall rymma arbetsplatser för 2 800 personer och kräver 1 200 bilplatser för anställda och besökande. Kostnaden uppgår till i runt tal 170 milj. kr.

Byggnadsförslaget har upprättats av byggnadsstyrelsen, och motivet är att tillgodose behovet av lokaler för den statliga förvaltningen. I propositionen anföres, att tillgången på lämpliga lokaler att hyra är starkt begränsad och att detta lett till lokallösningar, som är otillfredsställande från både ekonomiska och organisatoriska synpunkter.

Det framstår som mycket angeläget att lösa den statliga förvaltningens lokalproblem. Flera skäl talar dock för att detta bör ske på annat sätt än som anges i prop. 118. Ett av skälen är den negativa inverkan som ifrågakvarterets byggnad kommer att ha på miljön i sin omedelbara omgivning. Det finns anledning att understryka Stockholms stads byggnadsnämnds uttalande, att byggnadens utformning "inger stora betänkligheter liksom de störningar som den ökade biltrafiken i området kommer att medföra för omkringliggande bostäder".

Även ur mera allmänna synpunkter bör förslaget om byggande av en statlig förvaltningsbyggnad i kv. Garnisonen avslås. Enligt vår mening är det riktigare att satsa på en utflyttning resp. nyetablering av statlig förvaltning och annan statlig verksamhet utanför Stockholm. För denna ståndpunkt talar främst befolknings-, kapital- och miljömässiga skäl. Den expanderande statliga förvaltningens lokalisering till Stockholm medverkar i hög grad till den fortsatta koncentrationen av människor, kapital och arbetstillfällen till denna region.

Den i regionplaneskiss för Storstockholm uttryckta befolkningsprognosen, 2,2 milj. människor år 2 000, ter sig vid en samlad bedömning som icke önskvärd. Denna koncentration kommer bl. a. att leda till en utglesning av stora delar av landet. I avfolkningsområdena tillåts sålunda en kapitalförstörelse ske på grund av underutnyttjande av t. ex. vägar, skolor och bostäder samtidigt som det kommer att kosta enorma summor

att ge människorna i storstadsregionerna en acceptabel livsmiljö. Svårigheterna att komma till rätta med trafikproblem, de sociala förhållandena, bostadssituationen, luftföroreningarna etc. är alltför kända för att behöva återupprepas.

Staten kan och måste på ett aktivt sätt medverka till att den olyckliga och allt starkare koncentrationen till storstockholmsområdet dämpas. Denna insats kan staten göra även i sin egenskap av stor arbetsgivare. Det kan även anföras att staten bör gå före som exempel vad gäller decentralisering i samhällslivet.

Även ur effektivitetssynpunkt skulle det vara till fördel med en koncentrerad utflyttning av vissa statliga verksamheter till ett fåtal ur kommunikationssynpunkt relativt slutna områden. I detta sammanhang kan hänvisas till den s. k. Eckerbergiska utredningens förslag.

Det synes angeläget att förslaget i prop. 118 bedömes ur denna helhetsynpunkt. Den statliga förvaltningens lokalproblem måste lösas, men detta bör ske i första hand genom en utflyttning och nyetablering av densamma utanför stockholmsregionen samt genom en upprustning av befintliga förvaltningslokaler.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts prop. nr 118,
samt

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag ang. lokalisering av statlig verksamhet utanför stockholmsregionen.

Stockholm den 2 maj 1968

Nils-Eric Gustafsson (cp) Ivan Swanström (cp) Ernst W. Olsson (cp)
